

2020/2273(INI)

25.3.2021

ADVIES

van de Commissie visserij

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

inzake de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – De natuur terug in ons leven
brengen
(2020/2273(INI))

Rapporteur voor advies: Gabriel Mato

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie visserij verzoekt de bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

- gezien het Verdrag inzake biologische diversiteit (VBD), met name doelstelling 11 van de Aichi-biodiversiteitsdoelstellingen,
- A. overwegende dat de visserij-, aquacultuur- en verwerkingssectoren van de EU in de volledige waardeketen een aantal van de strengste normen inzake milieu- en sociale duurzaamheid hanteren, inclusief op het gebied van arbeidsrechten, diergezondheid en dierenwelzijn, en dat deze sectoren hoogwaardige visserijproducten leveren; overwegende dat deze sectoren van fundamenteel belang zijn voor de voedselzekerheid en het voedingswelzijn van een steeds groeiende bevolking; overwegende dat het daarom van het grootste belang is een visserijmodel tot stand te brengen waarin de drie fundamentele dimensies van duurzaamheid (milieu, samenleving en economie) met elkaar in evenwicht zijn en de beschikbaarheid van voedselvoorraden veilig te stellen, in overeenstemming met relevante internationale verbintenissen zoals de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN (SDG's); overwegende dat in de EU-biodiversiteitsstrategie terdege rekening moet worden gehouden met de bijdrage van de visserij-, aquacultuur- en verwerkingssectoren aan de verwezenlijking van meerdere SDG's;
- B. overwegende dat veel van de zeeën die grenzen aan lidstaten, ook grenzen aan derde landen waarop het Gemeenschapsrecht niet van toepassing is en/of waar geen specifiek beleid voor het beheer van de visbestanden of -quota bestaat;
- C. overwegende dat de vissers en viskwekers van de EU moeten deelnemen aan en bijdragen aan de ontwikkeling van duurzaam beleid en niet alleen gezonde levensmiddelen met een hoge voedingswaarde moeten blijven verstrekken, maar ook een fundamentele sociale en economische rol moeten blijven vervullen voor tal van kust- en riviergemeenschappen en landinwaarts gelegen gemeenschappen, met inachtneming van de milieuwetgeving van de Unie;
- D. overwegende dat de visserij in sommige gemeenschappen een aloude familietraditie is, die niettemin kan worden onderbroken of zelfs helemaal kan verdwijnen als er geen juist evenwicht wordt gevonden tussen vereisten en regels enerzijds en de voedselvoorziening via kleinschalige visserij anderzijds;
- E. overwegende dat vissers niet alleen de natuurlijke rijkdommen van de zee verkennen maar ook dagelijks aanwezig zijn op kust- en binnenwateren en op volle zee, en bijgevolg vaak als eersten milieu-incidenten of aantastingen van het milieu opmerken en de autoriteiten waarschuwen; overwegende dat vissers meedenken en meedoen bij de preventie van aantastingen van het milieu en actie ondernemen om het mariene milieu in stand te houden, en als zodanig als hoeders van de zee moeten worden beschouwd;
- F. overwegende dat steuren dreigen uit te sterven door de aantasting van hun habitat, de verstoring van migratiecorridors door bijvoorbeeld dammen en wijzigingen aan rivieren, overbevissing vanwege hun kaviaar en vlees, en vervuiling; overwegende dat

de sterke afname van het aantal paaiende vissen in combinatie met het krimpende visbestand tot het falen van de natuurlijke voortplanting heeft geleid, aangezien de weinige resterende mannetjes en vrouwtjes steeds minder kans hebben om elkaar tegen te komen en te paaien;

- G. overwegende dat de ultraperifere gebieden 70 % van de Europese biodiversiteit uitmaken;
- H. overwegende dat gegevens van onderzoekinstellingen uitwijzen dat de steurpopulaties versnipperd zijn, bepaalde generaties ontbreken en de natuurlijke voortplanting van de steur als soort ontoereikend is, dat het aantal volwassen exemplaren dat naar de Donau trekt om zich daar voort te planten zeer laag is en dat de steur als soort op het punt staat uit te sterven;
- I. overwegende dat in de EU-biodiversiteitsstrategie rekening moet worden gehouden met het feit dat de EU-vispopulaties in bepaalde zeebekkens van de Unie er aanzienlijk op vooruit zijn gegaan, hetgeen als voorbeeld moet dienen; overwegende dat dankzij de tenuitvoerlegging van verbeterde beheersmaatregelen de biomassa van de bestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan in slechts tien jaar tijd met 50 % is toegenomen en overbevissing in de EU voortdurend afneemt, met dien verstande dat overbevissing totaal moet verdwijnen; overwegende dat in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan bijna 100 % van de aanlandingen uit door de EU gereguleerde visbestanden waarvoor wetenschappelijke beoordelingen beschikbaar zijn, afkomstig is van bestanden die worden bevist op de niveaus die een maximale duurzame opbrengst (MDO) opleveren; overwegende dat de meeste visbestanden in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee evenwel overbevist blijven;
- J. overwegende dat er ondanks de verbeteringen op duurzaamheidsgebied die bij de exploitatie van natuurlijke mariene rijkdommen in bepaalde zeebekkens zijn vastgesteld, nog steeds gebieden zijn waar de situatie zorgelijk is, met name de Middellandse Zee; overwegende dat deze zee het hoogste percentage aan beschermde mariene gebieden in de Europese wateren telt, maar tegelijkertijd ook het gebied is dat de grootste zorgen baart voor wat de algemene staat van zijn natuurlijke rijkdommen, habitats en biodiversiteit betreft;
- K. overwegende dat de Europese Unie zich in het kader van het in 2013 herziene gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) en de kaderrichtlijn mariene strategie ambitieuze doelen heeft gesteld; overwegende dat er in bepaalde Europese zeebekkens weliswaar al vooruitgang is geboekt voor wat het bereiken van een MDO betreft, maar dat er nog steeds maatregelen nodig zijn om de algemene doelstellingen van een goede ecologische toestand van de wateren te behalen;
- L. overwegende dat de mariene biodiversiteit ernstig gevaar loopt, zoals blijkt uit het mondiaal evaluatieverslag over biodiversiteit en ecosysteemdiensten uit 2019 van het intergouvernamenteel platform voor biodiversiteit en ecosysteemdiensten (IPBES), de vijfde editie van de Global Biodiversity Outlook (GBO-5) en het speciale verslag over de oceanen en de cryosfeer in een veranderend klimaat van de Intergouvernamentele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC);
- M. overwegende dat in wetenschappelijke studies bezorgdheid is geuit over de aanzienlijke

negatieve gevolgen op lange termijn van bepaalde vismethoden op de biodiversiteit in de oceanen en het mariene milieu;

- N. overwegende dat de Europese Green Deal en de natuurbeleidsdocumenten nieuwe kansen en maatregelen bieden om ecologische aspecten beter in sectoraal beleid te integreren, soorten en habitats te herstellen en milieuvriendelijkere investeringen te stimuleren;
- O. overwegende dat het Europees Milieuagentschap in zijn rapport “Marine Messages II” uit mei 2019 waarschuwt voor de huidige staat van achteruitgang van het Europese mariene milieu en erop aandringt onze mariene ecosystemen snel te herstellen en daarbij met name te kijken naar de gevolgen van menselijke activiteiten voor het mariene milieu;
- P. overwegende dat lichtvervuiling de hoeveelheid natuurlijk licht tijdens de nacht voor mensen, dieren en planten verandert, wat een negatieve invloed heeft op de biodiversiteit in de zee, de diepzee, meren, binnenwateren en kustgebieden;
- Q. overwegende dat de Europese Rekenkamer in haar speciaal verslag 26/2020 getiteld “Het mariene milieu: de EU biedt brede, maar geen diepgaande bescherming” bevestigt dat er weliswaar een kader ter bescherming van het mariene milieu bestaat, maar dat de EU-maatregelen niet tot een afdoende bescherming van ecosystemen en habitats hebben geleid en dat de momenteel beschermde mariene gebieden (MPA’s) slechts beperkte bescherming bieden;
- R. overwegende dat de doelstelling dat uiterlijk 2030 ten minste 30 % van alle mariene habitats beschermd moet zijn, moet worden vastgelegd tijdens de 15e Conferentie van de Partijen (CoP 15) bij het Verdrag inzake biologische diversiteit in 2021;

Beschermde gebieden en streefdoelen

1. is ingenomen met het feit dat de visserij is opgenomen in de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 over de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – de natuur terug in ons leven brengen (COM(2020)0380); benadrukt dat visserij, aquacultuur en andere mariene kwesties integraal deel moeten uitmaken van het algemene kader voor biodiversiteit in de Unie;
2. wijst op het belang van coördinatie en een goede wisselwerking tussen alle initiatieven van de Europese Green Deal, en tussen de doelstellingen van de Unie en de lidstaten op het gebied van onder meer voedselzekerheid, klimaatverandering, mariene natuurlijke hulpbronnen, en een duurzaam visserijbeheer;
3. wijst erop dat het volgens de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO)¹ steeds duidelijker wordt dat de gemiddelde biomassa van de bestanden in goed beheerde visgronden is toegenomen en dat veel vissoorten een biologisch duurzaam niveau hebben bereikt of behouden, terwijl visgronden met minder ontwikkelde beheerssystemen er slecht aan toe zijn;

¹ FAO, *The State of World Fisheries and Aquaculture 2020 – Sustainability in Action*, Rome, 2020.

4. benadrukt dat effectief uitgevoerde MPA's een beheersinstrument vormen voor de verbetering van de biodiversiteit in het mariene milieu en voor het herstel en de bescherming van habitats en de soorten die in en rond deze habitats leven;
5. benadrukt dat effectief uitgevoerde en beheerde MPA's cruciale ecologische functies kunnen vervullen voor de voortplanting van mariene soorten en voor habitats (als paaiplaats of kweekgebied met veel jonge vissen), de weerbaarheid van soorten en habitats, onder meer tegen de klimaatverandering, kunnen verbeteren en sociaal-economische voordelen kunnen opleveren voor kustgemeenschappen en de toeristische sector;
6. benadrukt dat in elk visserijgebied de nodige ecosysteemvoorwaarden moeten worden gewaarborgd om ervoor te zorgen dat de visbestanden in stand worden gehouden of mettertijd zelfs geleidelijk kunnen groeien;
7. is ingenomen met de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 en de ambitieuze doelstellingen daarvan; onderschrijft dat dringende actie vereist is om de biodiversiteit te behouden en te herstellen;
8. wijst erop dat het behoud en het herstel van de biodiversiteit net zo goed het land als de zee en oceanen omvatten; pleit er dan ook voor het verband tussen land en zee duidelijk tot zijn recht te laten komen in de strategie, aangezien gebeurtenissen op het land doorwerken op zee, zeker wat de gezondheid van de visbestanden en de mariene ecosystemen betreft;
9. betreurt dat visserij en aquacultuur niet méér aandacht hebben gekregen in de mededeling van de Commissie over de strategie; pleit ervoor dat visserij en aquacultuur voldoende tot hun recht komen in de initiatieven die in navolging van de mededeling worden ontplooid;
10. wenst dat er in de biodiversiteitsstrategie extra aandacht aan de ultraperifere gebieden en hun specifieke kenmerken wordt besteed, aangezien deze gebieden 70 % van de Europese biodiversiteit uitmaken;
11. is ingenomen met de doelstelling om uiterlijk in 2030 ten minste 25 000 km aan rivieren te herstellen tot vrij stromende rivieren, om bijvoorbeeld de doortocht van trekvisserij te faciliteren of de doorstroming van water en verplaatsing van sedimenten te verbeteren, en op die manier bij te dragen tot een betere kwaliteit van de kustwateren;
12. wijst erop dat de totstandbrenging van MPA's niet per se onverenigbaar is met de duurzame uitoefening van activiteiten, zelfs niet in het geval van winningsactiviteiten, zolang deze geen gevaar vormen voor de waarde van de beschermde gebieden en op voorwaarde dat de MPA's tot stand komen op basis van de beste beschikbare wetenschappelijke kennis en adviezen en er wordt voorzien in passend beheer en voldoende controle;
13. onderstreept dat de tenuitvoerlegging van strikt beschermde gebieden of de sluiting van visserijgebieden onmiddellijke negatieve gevolgen kan hebben voor het sociale welzijn en de economische welvaart in kustgemeenschappen, hetgeen de acceptatie van deze beheersinstrumenten zou bemoeilijken, en dat deze negatieve gevolgen op hun beurt een

rechtstreekse uitwerking kunnen hebben op de SDG's, zoals SDG 1 (Geen armoede) en SDG 2 (Geen honger); benadrukt daarom dat er voorafgaand aan de vaststelling van MPA's omvattende effectbeoordelingen moeten worden uitgevoerd en dat er compenserende oplossingen moeten worden overwogen voor de betrokken kustgemeenschappen;

14. benadrukt dat de vaststelling van MPA's kan bijdragen tot de verwezenlijking van SDG 14;
15. benadrukt dat alle beschermingsdoelstellingen moeten steunen op de beste beschikbare wetenschappelijke kennis en adviezen, aangezien het in de eerste plaats van belang is ervoor te zorgen dat de beschermingsgebieden die tot stand worden gebracht, betrekking hebben op gebieden met hoge ecologische waarde, die moeten worden beschermd;
16. benadrukt dat het even belangrijk is om MPA's op te richten voor representatieve gebieden met een kenmerkende ecologische waarde die aansluiten op andere MPA's, evenals voor grotere zeelandschappen die onpartijdig en doeltreffend worden beheerd;
17. benadrukt dat MPA's weliswaar als hoofddoel hebben de mariene biodiversiteit te beschermen en te herstellen, maar ook gevolgen hebben voor de visserij; wijst erop dat uit recente studies² blijkt dat de instelling van MPA's vaak leidt tot een toename van vangsten in reeds overbeviste bestanden en een afname van de vangsten in goed beheerde visbestanden en bestanden die ten opzichte van de niveaus die een MDO opleveren, worden onderbevist;
18. acht het van fundamenteel belang dat de uitvoering van alle MPA's op de beste beschikbare wetenschappelijke kennis gestoeld is, na uitvoering van een degelijke, specifieke impactbeoordeling, en plaatsvindt in nauwe samenwerking met lokale autoriteiten, gemeenschappen en belanghebbenden;
19. is van mening dat de bestaande MPA's moeten worden versterkt en efficiënt moeten worden uitgevoerd; verzoekt de Commissie en de lidstaten om prioriteit te geven aan specifieke beheersplannen voor deze gebieden, met duidelijke instandhoudingsdoelstellingen en doeltreffende maatregelen inzake toezicht, bewaking en controle; dringt er bij de lidstaten met name op aan om haast te maken met het opstellen en indienen van de gezamenlijke aanbevelingen voor het visserijbeheer in hun MPA's, in overeenstemming met artikel 11 van het GVB;
20. benadrukt dat de beheersplannen moeten steunen op de beste beschikbare wetenschappelijke kennis en adviezen en op een geïntegreerde benadering, en moeten worden ontwikkeld aan de hand van mechanismen die de actieve deelname van de betrokken partijen in kustgemeenschappen – zoals de visserijsector, wetenschappers en sociale en milieuorganisaties – garanderen, zodat deze partijen actief worden betrokken bij het medebeheer van die gebieden; benadrukt dat alleen een dergelijk, degelijk beheer van MPA's een doorslaggevende bijdrage kan leveren aan de verwezenlijking van de

² Cabral, R. B., et al, "A global network of marine protected areas for food", *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, vol. 117, nr. 45, november 2020.

doelstellingen van MPA's;

21. vraagt dat de bovengenoemde voorwaarden ook gelden voor alle nieuwe MPA's;
22. wijst erop dat alle nieuwe MPA's die in het kader van deze strategie worden ingesteld, moeten worden opgenomen in het kader van Natura 2000 en waar nodig door de lidstaten met extra aangewezen gebieden moeten worden aangevuld;
23. merkt bezorgd op dat een aantal door de mens gecreëerde wetlands onder permanente druk staan vanwege onjuist beheer van bepaalde beschermde soorten vogels en zoogdieren, zoals aalscholvers, reigers en otters, die ernstige schade toebrengen aan aquacultuurbedrijven, waardoor deze ondernemers zich soms haast gedwongen zien hun activiteit stop te zetten en wat nog nadeliger is voor de algehele biodiversiteit;
24. benadrukt dat "andere doeltreffende gebiedsgebonden instandhoudingsmaatregelen" waarin wordt voorzien in VBD-besluit 14/8³, moeten worden opgenomen in de EU-biodiversiteitsstrategie, en dat er in dit verband sprake moet zijn van andere geografisch omliggende gebieden dan beschermde gebieden, die zodanig worden beheerd dat dit positieve en bestendige resultaten voor het behoud van de plaatselijke biodiversiteit oplevert, compleet met bijbehorende ecosysteemfuncties en -diensten en (voor zover van toepassing) culturele, spirituele, sociaal-economische en andere lokaal relevante waarden; verzoekt de Commissie om samen met de lidstaten de VBD-criteria voor deze "andere doeltreffende gebiedsgebonden instandhoudingsmaatregelen" om te zetten en de doeltreffendheid ervan te waarborgen;
25. onderkent dat viskwekerijen en aquacultuur de kleinste CO₂-voetafdruk van de veehouderij hebben; moedigt de Commissie ertoe aan gebruik te maken van de biodiversiteitsstrategie om de door landbouwers ontwikkelde milieuvriendelijke beheerspraktijken te erkennen, te ondersteunen en te bevorderen;

Strikt beschermde gebieden en zones met een vangstverbod

26. benadrukt dat de bescherming van gebieden met veel jonge vissen en paaizones van essentieel belang is voor de vernieuwing en het kweken van veel soorten die essentieel zijn voor de biodiversiteit, zoals walvisachtigen; benadrukt dat in zones met een vangstverbod geen vismethoden mogen worden gebruikt of andere winningsactiviteiten mogen worden beoefend die schadelijke gevolgen kunnen hebben voor de biodiversiteit van de oceanen en het mariene milieu;
27. wijst erop dat de strikte bescherming van mariene gebieden niet automatisch betekent dat alle winningsactiviteiten, zoals visserij, moeten worden stopgezet, maar dat deze moeten worden gecontroleerd en beperkt met het oog op de veiligstelling van de instandhoudingswaarden;
28. wijst erop dat strikt beschermde gebieden en zones met een vangstverbod grote alternatieve voordelen kunnen opleveren voor kustgebieden en belangrijke locaties kunnen zijn voor onderwijs, de kennis over oceanen, onderzoek naar mariene biodiversiteit en milieubewustzijn bij de plaatselijke bevolking en bezoekers; benadrukt

³ <https://www.cbd.int/doc/decisions/cop-14/cop-14-dec-08-en.pdf>

dat het gebruik van dergelijke gebieden en zones voor niet-winningsdoeleinden een grote rol kan spelen bij het toezicht op en de monitoring van de bewuste gebieden en zones, bijvoorbeeld via de deelname van bezoekers aan burgerwetenschapsactiviteiten en -programma's;

29. benadrukt dat in de Zwarte Zee hoogdringend “gebieden voor herstel van de visbestanden” (of “zones met een vangstverbod”) moeten worden aangewezen, zodat wilde steurpopulaties zich kunnen herstellen, aangezien dergelijke gebieden hebben bewezen een positieve invloed te hebben op het behoud van de biodiversiteit en het visserijbeheer;
30. benadrukt dat de diepzee de grootste diversiteit aan soorten en ecosystemen op de aarde kent, kritieke ecologische producten levert en functies vervult (zoals de langdurige vastlegging van koolstof) en zich kenmerkt door een ecologisch milieu dat zeer kwetsbaar is voor verstoringen door de mens; wijst erop dat wetenschappers hebben gewaarschuwd dat diepzeemijnbouw tot biodiversiteitsverlies leidt, enerzijds doordat het zeeleven op de plaats van de mijnbouwactiviteiten wordt vernietigd, en anderzijds doordat wolken, licht, giftige stoffen en geluid worden gegenereerd die zowel het benthale als mesopelagische leven in de zee tot ver buiten de mijnbouwlocaties verstoren, en merkt op dat in de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de VN wordt opgeroepen tot het beschermen van de oceanen, het versterken van de veerkracht en het herstellen van aangetaste ecosystemen en een duurzame consumptie en productie van de natuurlijke rijkdommen;

Ruimtelijke ordening

31. benadrukt het belang van behoorlijke en inclusieve ruimtelijke ordening waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de duurzame ecologische, maatschappelijke en economische ontwikkeling van visserij en aquacultuur, alsook met de status en kwetsbaarheid van habitats, en wijst hierbij in het verlengde van de richtlijn voor maritieme ruimtelijke planning op de behoefte aan een transparant en participatief mechanisme om op onpartijdige wijze ruimte toe te kennen aan alle belanghebbenden, inclusief bestaande en nieuwe visgronden en aquacultuurbedrijven;
32. onderkent dat het moeilijk is alle verschillende gebruiksvormen van de zee onderling compatibel te maken en dat bepaalde ruimtegebruiksvormen met elkaar kunnen botsen, zoals bij recreatie- en vrijetijdsactiviteiten; wijst erop dat er voortdurend nieuwe technologieën worden ontwikkeld en alle activiteiten bijgevolg mee veranderen, en dat ruimtelijke ordening daarom als een dynamisch proces moet worden beschouwd;
33. herinnert eraan dat ook alle andere activiteiten in de blauwe economie in aanmerking moeten worden genomen in ruimtelijke ordening, met name recreatie- en vrijetijdsactiviteiten; benadrukt dat moet worden voorkomen dat complete sectoren uit beschermde mariene gebieden worden geweerd; verzoekt de Commissie om bij het opleggen van beperkingen aan activiteiten onderscheid te maken tussen de verschillende typen vistuig en rekening te houden met de moeite die het vissen kost, en met de specifieke gevolgen; onderstreept dat bepaalde visserijactiviteiten heel selectief en zelfs niet-winningsgericht kunnen zijn, zoals kleinschalige of recreatievisserij;
34. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan, gelet op de voorziene uitbreiding van

de productie van hernieuwbare energie op zee, om wetenschappelijk onderzoek naar de milieu- en sociaal-economische gevolgen van energieoplossingen als oceanenergie, offshore-windmolenparken of zonnepaneelparken op met name de biodiversiteit te bevorderen;

Actieplan voor de instandhouding van de visbestanden en de bescherming van de mariene ecosystemen

35. herinnert eraan dat het GVB voorziet in een robuust regelgevingskader met geavanceerde instrumenten waarin de publicatiedata zijn vastgelegd van specifieke verslagen, en dat de Commissie uiterlijk op 31 december 2022 bij het Parlement en de Raad verslag moet uitbrengen over de werking van het GVB;
36. wijst er tevens op dat de Commissie volgens de nieuwe verordening technische maatregelen⁴ uiterlijk op 31 december 2020 een verslag moet indienen bij het Parlement en de Raad, en dat de Commissie wanneer er bewijs is dat de doelstellingen en streefdoelen niet zijn gehaald, maatregelen kan voorstellen;
37. dringt er bij de lidstaten op aan maatregelen te treffen om het behoud van steuren ex situ in speciale faciliteiten te versterken, programma's ter ondersteuning van de visbestanden met inheemse jonge steuren te hervatten en studies naar het percentage volwassen vissen dat naar paaiplaatsen terugkeert, te laten uitvoeren;
38. verzoekt de Commissie daarom een actieplan voor te stellen voor de instandhouding van de visbestanden en de bescherming van de mariene ecosystemen met als doel verdere achteruitgang van de biodiversiteit te voorkomen, overeenkomstig de verplichtingen van het GVB, en in dit verband eventueel nieuwe en aanvullende maatregelen te treffen binnen het GVB-kader; verzoekt de Commissie om in de context van haar actieplan en in het kader van de ecosystemische benadering van het visserijbeheer te inventariseren welke praktijken een aanzienlijke schadelijke impact hebben op de biodiversiteit van de oceanen en het mariene milieu, en om indien nodig maatregelen te nemen ter compensatie hiervan;
39. herinnert aan het belang van een correcte en nauwgezette toepassing van de controleverordening⁵, waarvan de herziening, die de bescherming van de mariene biodiversiteit in de Europese zeeën zal verbeteren, binnenkort zal worden vastgesteld;
40. benadrukt dat het belangrijk is om vast te houden aan een nultolerantiebeleid tegen illegale, ongereguleerde en niet-gemelde visserij (IOO), en om duurzame visserij te bevorderen door overbevissing en bijvangsten van bedreigde en andere vissoorten tegen te gaan;
41. vraagt dat van derde landen, met name buurlanden, een gelijkwaardige controle op de visbestanden in hun wateren wordt vereist teneinde te zorgen voor een goed ecosysteem van mariene habitats die losstaan van kunstmatige, door de mens getrokken grenzen;

⁴ PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105.

⁵ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1.

Eerlijke behandeling van de visserijsector

42. benadrukt dat er moet worden toegezien op een eerlijke behandeling van de visserij- en aquacultuursector ten opzichte van andere sectoren; stelt tot zijn tevredenheid vast dat in de voorgestelde strategie wordt aangegeven dat “de vooruitgang die wordt geboekt om het streefcijfer te bereiken, [...] voortdurend [zal] worden geëvalueerd en [dat er] indien nodig zal [...] worden bijgestuurd om negatieve gevolgen voor de biodiversiteit, de voedselzekerheid en het concurrentievermogen van de landbouwers tegen te gaan”; benadrukt dat deze bepaling ook van toepassing moet zijn op vissers en aquacultuurproducenten;
43. benadrukt de noodzaak om de visserijsector het belang toe te kennen die deze sector verdient, teneinde in alle gevallen sociaal-economische duurzaamheid te waarborgen voor alle personen die belang hebben bij de transformatieprocessen in het mariene milieu die nodig zijn om de biodiversiteitswaarden te verkrijgen die de verschillende ecosystemen nodig hebben om gezond te blijven, zodat zij van natuurlijke processen afgeleide milieudiensten kunnen blijven leveren, met inbegrip van, indien nodig, nieuwe alternatieve diensten van de blauwe economie voor visserijgemeenschappen en de daarmee verband houdende opleidingen waar die gemeenschappen behoefte aan hebben;

Een ecosystemische benadering van het GVB

44. verzoekt de Commissie een echte ecosysteembenadering op te zetten voor alle oorzaken van marien biodiversiteitsverlies, waarbij niet alleen rekening wordt gehouden met de druk die de visserij uitoefent op de visbestanden, op de biodiversiteit en op mariene ecosystemen, maar ook met andere factoren zoals vervuiling en klimaatverandering, scheepvaart, toepassingen langs en aan de kust, baggerwerkzaamheden en diepzeemijnbouw; wijst erop dat de visserij niet de enige activiteit is die verantwoordelijk is voor het niet bereiken van een goede ecologische toestand in mariene ecosystemen;
45. wijst erop dat de oorzaken van het verlies van mariene biodiversiteit moeten worden geëvalueerd door middel van een passende effectbeoordeling, waarbij onder meer moet worden gekeken naar vervuiling door industriële activiteiten, de scheepvaart, plastic vervuiling, offshorewindenergieparken en diepzeemijnbouw;

Vistuig

46. beveelt aan om in de strategie geen specifieke soorten vistuig of vistechnieken te selecteren; erkent dat de FAO heeft vastgesteld dat bodemtrawls op jaarbasis het type vistuig zijn met het grootste aandeel teruggegooid vangst en extreem schadelijke gevolgen kunnen hebben voor de zeebodem, afhankelijk van het type visserij en de kenmerken van het beviste gebied; wijst er echter op dat deze gevolgen door diverse maatregelen kunnen worden ingeperkt om de druk op de zeebodem te verlichten en het getroffen gebied zo klein mogelijk te houden; wijst erop dat visserij met bodemtrawls niet de enige activiteit is die gevolgen heeft voor de zeebodem; eist dat de Commissie diepgaand onderzoek verricht, met inbegrip van pertinente milieueffectbeoordelingen, in elk van de gebieden waar deze vorm van visserij wordt toegepast, om de eventuele negatieve of positieve gevolgen ervan in elk van die gebieden vast te stellen en de

besluitvorming te vereenvoudigen; herinnert aan de verplichting om visserij met bodemberoerend vistuig dieper dan 400 m in gebieden waar kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen, te staken;

47. wijst erop dat visserij met bodemtrawls tot het meest voorkomende en meest gereguleerde vistuig in Europa behoort; benadrukt dat visserij met bodemtrawls momenteel de enige haalbare manier is om vele belangrijke soorten te vangen in de hoeveelheden die nodig zijn om aan de vraag van Europese consumenten te voldoen, en beklemtoont dat bijna al deze soorten waarvoor wetenschappelijke beoordelingen beschikbaar zijn, bevestigd worden op MDO-niveau en in enkele gevallen gecertificeerd zijn door de Marine Stewardship Council; eist dat er voor visserij met bodemtrawls van soorten die nog niet op MDO-niveau worden bevestigd, specifieke maatregelen worden voorgesteld, vergelijkbaar met de maatregelen van het meerjarenplan voor het beheer van demersale bestanden in het westelijke Middellandse Zeegebied⁶;
48. verzoekt de Commissie om een ecosysteemgerichte benadering voor visserijbeheer toe te passen door maatregelen in te voeren om de selectiviteit van vistuig te verbeteren, om tot de overleving van niet-doelsoorten bij te dragen en om de gevolgen van vismethoden voor mariene ecosystemen in te dammen; beklemtoont dat in visserijbeheerplannen rekening moet worden gehouden met de bevindingen van wetenschappelijke studies waarin visserijpraktijken en de gevolgen daarvan voor soorten, habitats en de biodiversiteit in oceanen en het mariene milieu worden geanalyseerd en waarin oplossingen voor de geconstateerde negatieve gevolgen worden aangedragen, bijvoorbeeld door het gebruik te beperken of nieuwe technologische mogelijkheden toe te passen;

Specifieke aanbevelingen voor aquacultuur

49. benadrukt dat de administratieve procedures voor aquacultuuractiviteiten moeten worden vereenvoudigd, met name in Natura 2000-gebieden, en verzoekt de Commissie om de volledige uitvoering en indien nodig de actualisering van haar richtsnoeren inzake “Aquacultuur en Natura 2000-gebieden”, waar schadelijke wisselwerkingen met het mariene milieu zoveel mogelijk moeten worden voorkomen;
50. is van mening dat de ecosysteemdiensten die door aquacultuur worden geleverd, waarvan het behoud van de biodiversiteit een belangrijk voorbeeld is, in aanmerking moeten worden genomen en moeten worden ondersteund; onderstreept dat de waarde van de ecosysteemdiensten van kweekvijvers hoger is dan van om het even welke landbouwsector, maar dat de complexe diensten met een hoge natuurlijke waarde binnen de aquacultuur aanzienlijk minder steun krijgen dan in de landbouw;
51. wijst erop dat bepaalde vormen van aquacultuur (zoals karperkweekvijvers, aquacultuur in lagunes en schaal-/schelpdieren- en algenaquacultuur), zeker wanneer ze op traditionele wijze worden beheerd, al lang deel uitmaken van ecosystemen en bovendien bijdragen tot een betere biodiversiteit en van het hoogste belang zijn voor het behoud van habitats in wetlands, en dat zij bijgevolg een hele waaier aan ecosysteemdiensten

⁶ Verordening (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de visserijen die demersale bestanden exploiteren in het westelijke deel van de Middellandse Zee en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 508/2014 (PB L 172 van 26.6.2019, blz. 1).

leveren, die niet alleen de aanvoer van gezonde levensmiddelen omvat, maar ook regulerende diensten als koolstofvastlegging, het onttrekken van voedingsstoffen, bioremediatie en culturele diensten;

52. is ingenomen met de voorstellen ter vermindering en beperking van het gebruik van pesticiden en andere chemische stoffen met het oog op de bescherming van de biodiversiteit; is er echter sterk van overtuigd dat dergelijke maatregelen vooraf zorgvuldig moeten worden beoordeeld en gepaard moeten gaan met cumulatieve effectbeoordelingen;
53. schaart zich achter de ambities van de kaderrichtlijn water⁷ en de kaderrichtlijn mariene strategie⁸; beklemtoont dat aquacultuur een rol kan spelen bij het herstel van aangetaste mariene en zoetwaterecosystemen, met bekende bijdragen van aquacultuurbedrijven met een lage impact aan de behoudsdoelstellingen voor gebieden als wetlands en lagunes;
54. staat volledig achter de doelstelling van nultolerantie jegens IOO-visserij; wijst erop dat IOO-visserij zeer negatieve gevolgen heeft voor de visbestanden, mariene ecosystemen, de biodiversiteit en het concurrentievermogen van de Europese vissers; vraagt vanuit dit standpunt om meer samenhang tussen het handelsbeleid en het visserijbeleid van de Europese Unie, zodat IOO-visserij effectiever kan worden bestreden;
55. is ingenomen met de nadruk die in de strategie wordt gelegd op internationale oceaangovernance en op MPA's in de Zuidelijke IJszee; verzoekt de Europese Unie om het voortouw te nemen wat internationale oceaangovernance betreft, want de EU kan de biodiversiteit wereldwijd niet in haar eentje behouden en herstellen; verzoekt de Commissie om de zee tot gemeenschappelijk goed van de hele mensheid te bestempelen;
56. vraagt om speciale aandacht voor de Noordelijke IJszee, aangezien deze onder geen enkele regionale organisatie voor visserijbeheer valt; vraagt om opvolging van de overeenkomst ter voorkoming van ongereguleerde visserij in de centrale Noordelijke IJszee;

Financiering

57. benadrukt het belang van toereikende financiering, met inbegrip van financiering van de ambachtelijke kant van de visserijsector bij de overgang naar selectievere en minder schadelijke vismethoden, via het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en via Horizon Europa, om de EU-doelstellingen op het gebied van biodiversiteit te kunnen verwezenlijken;
58. herinnert eraan dat de hoofddoelstellingen van de biodiversiteitsstrategie voor 2030 ook moeten gelden voor de overeenkomsten met derde landen en dat deze partnerschapsovereenkomsten derhalve moeten worden herzien;

⁷ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁸ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

Conclusies

59. is ingenomen met het hoge ambitieniveau bij het vaststellen van streefdoelen, namelijk de bescherming en instandhouding, door middel van een goed verbonden en doeltreffend systeem van beschermde gebieden en andere doeltreffende gebiedsgebonden instandhoudingsmaatregelen, van ten minste 30 % van de zeeën in de EU uiterlijk in 2030, en de strikte bescherming van een derde hiervan (10 % van de zeeën in de EU); beveelt echter ten zeerste aan om dergelijke streefdoelen uit te voeren op basis van afzonderlijke situaties, in overeenstemming met plaatselijke bijzonderheden (gezien de uiteenlopende fysische en chemische eigenschappen van zeeën en het bestaan en/of de toepassing van uiteenlopende tradities) en in de mate die nodig is om de natuur en de biodiversiteit te beschermen, en pleit hiertoe voor de oprichting van groepen voor gezamenlijk visserijbeheer; beveelt aan om bij de vaststelling van deze streefdoelen ook rekening te houden met sociaal-economische overwegingen, om deze streefdoelen te ondersteunen door middel van omschakelingsprogramma's en alternatieve middelen van bestaan voor visserijgemeenschappen en om te zorgen voor een op lange termijn veerkrachtige visserij- en aquacultuurwaardeketen, alsook om ervoor te zorgen dat de streefdoelen in verhouding staan tot het beoogde doel en een degelijke wetenschappelijke basis hebben; wijst erop dat gezonde en veerkrachtige ecosystemen in het gezamenlijke belang zijn van de natuur, het milieu en de visserijsector;
60. verzoekt de Commissie een goed doortimmerd verslagleggingsproces op te zetten met criteria die ervoor zorgen dat officiële beschermde mariene gebieden pas voor internationale streefdoelen worden meegeteld wanneer ze actief worden beheerd;
61. wijst erop dat voor veel zeeën die aan de EU grenzen, dialoog en nauwe samenwerking met derde landen vereist zijn, aangezien de EU niet met al deze landen uniforme juridische regelingen en/of verdragsregelingen of overeenkomsten heeft, en dat daarmee rekening moet worden gehouden bij het vaststellen van doelstellingen voor het behoud van de biodiversiteit;
62. benadrukt het belang van constructieve, doeltreffende en gelijkwaardige raadpleging van alle relevante belanghebbenden met activiteiten in de blauwe economie, in het bijzonder vissers en mariene en zoetwater- en aquacultuurproducenten alsook hun verenigingen en allianties, in de besluitvorming met betrekking tot beheersinstrumenten en ruimtelijke ordening in verband met biodiversiteit en tot alle andere beschermingsmaatregelen voor habitats, soorten of het milieu; onderkent dat het voor het succes van beschermde mariene gebieden en andere beschermde gebieden nodig is dat zij worden aanvaard en omarmd door vissers, kustgemeenschappen en andere belanghebbenden;
63. verzoekt de Commissie om te kijken of het mogelijk is de actieve deelname te faciliteren van de visserijsector, met inbegrip van het ambachtelijke segment, de lokale gemeenschappen en alle relevante belanghebbenden aan het aanwijzen, beheren en monitoren van MPA's bij het opstellen van het actieplan voor de instandhouding van de visbestanden en de bescherming van de mariene ecosystemen;
64. benadrukt dat de visserij in vergelijking met andere voedselproductiesectoren de laagste

CO₂-voetafdruk heeft, aangezien in het wild gevangen dieren niet hoeven te worden gevoederd, geen water verbruiken en geen antibiotica of pesticiden vergen; onderstreept in dit verband dat de impact van de visserijsector op het mariene milieu voornamelijk betrekking heeft op commerciële vissoorten; erkent evenwel dat de commerciële visserij weliswaar invloed heeft op de overvloed en aanwezigheid van vissoorten in specifieke regio's, maar nog niet tot het uitsterven van een bepaalde vissoort in de oceanen heeft geleid; merkt voorts op dat op het land complete ecosystemen zijn vernietigd en vervangen als gevolg van de industrie aldaar, en dat dit ook doorwerkt op het mariene milieu; wijst er bijvoorbeeld op dat ruim 80 % van het zwerfvuil op zee in werkelijkheid van het land afkomstig is;

65. benadrukt dat er uitgebreide effectbeoordelingen moeten worden uitgevoerd waarin rekening wordt gehouden met de effecten op met name kleinschalige vissers en kleine en middelgrote ondernemingen, alsook met de verwezenlijkingen tot nu toe en de beschikbaarheid van alternatieve producten, de economische gevolgen, samen met de effecten op de voedselzekerheid en voedselveiligheid, teneinde het behoud van biodiversiteit te waarborgen en tegelijkertijd de visserijwaardeketen concurrerend te houden;
66. beklemtoont hoe belangrijk het is een toereikend en billijk inkomen te garanderen voor vissers, aquacultuurproducenten en kwekers, en te zorgen voor een gelijk speelveld ten opzichte van ingevoerde levensmiddelen; herhaalt dat het een van de taken van de EU is om de algehele en billijke duurzame ontwikkeling van alle landen te stimuleren; benadrukt dat de behoeften van sommige landen in ontwikkeling niet altijd stroken met de ambitieuze milieudoelstellingen van de EU; wijst erop dat strenge maatregelen in de EU een sterke toename van de invoer uit landen met minder strenge milieunormen tot gevolg zou hebben, wat een negatieve invloed op de wereldwijde biodiversiteit zou hebben en daarmee de doelstellingen van de EU-biodiversiteitsstrategie en de doelen van de internationale oceaangovernance van de EU zou ondermijnen; is van mening dat strengere regels met betrekking tot de traceerbaarheid van visserijproducten in dit verband van nut kunnen zijn;
67. pleit ervoor de doelstellingen van de EU-biodiversiteitsstrategie 2030 te verwezenlijken op een manier die zo doeltreffend mogelijk is terwijl het economische concurrentievermogen en de sociale voordelen van de visserij- en aquacultuursector gewaarborgd blijven;
68. verzoekt de lidstaten meer middelen uit te trekken voor onderzoek en ontwikkeling met betrekking tot vissoorten en niet-vissoorten, en voor materiële steun voor onderzoeksfaciliteiten, teneinde te zorgen voor nauwkeurige en tijdige informatie die kan worden gebruikt bij het doen van aanbevelingen en het nemen van besluiten;
69. neemt kennis van de opmerking van de Commissie dat “samenlevingen [...] alleen gezond en veerkrachtig [kunnen] zijn als zij de natuur de ruimte geven die zij nodig heeft”; benadrukt dat met dat doel voor ogen duurzaamheid vanuit een holistisch standpunt moet worden benaderd, rekening houdend met alle ecologische, sociale en economische aspecten, en dat we voor gezonde en veerkrachtige samenlevingen niet alleen de natuur de ruimte moeten geven die zij nodig heeft, maar dat we ook de vissers en aquacultuurproducenten de ruimte moeten geven die zij nodig hebben;

70. verzoekt de Commissie ambitieuze, toereikende en vernieuwde regelgeving en plannen te ontwikkelen teneinde de komst van invasieve soorten in de verschillende Europese zeeën en oceanen te voorkomen, met behulp van exhaustieve protocollen om in de eerste plaats te vermijden dat zich daar soorten vestigen die grote negatieve gevolgen kunnen hebben voor de biodiversiteit in het algemeen alsmede voor de visserij, hetgeen kan leiden tot grote economische verliezen, en, indien het niet mogelijk is dat te voorkomen, richtsnoeren voor het beheer van invasieve soorten op te stellen, teneinde de mogelijke negatieve gevolgen voor de verschillende ecosystemen en sectoren tot een minimum te beperken;
71. dringt aan op beleidscoherentie van het EU-beleid op het gebied van onder meer milieu, visserij en handel, met inbegrip van externe handel, teneinde de integriteit van de eengemaakte markt te handhaven en de visserij- en aquacultuursector concurrerend te houden;
72. is ingenomen met het plan om rivieren duurzaam te herstellen tot vrij stromende rivieren, rekening houdend met de ecologische, sociale en economische aspecten, en te investeren in technologie en innovatie voor het aanleggen van migratieroutes voor trekvis, zonder afbreuk te doen aan het recht van de lidstaten om over hun eigen energiemix, de economische activiteiten van waterkrachtcentrales, en de energiezekerheid en ecologische voordelen van waterkracht te beslissen.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	17.3.2021
Uitslag eindstemming	+: 17 -: 4 0: 7
Bij de eindstemming aanwezige leden	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, João Ferreira, Søren Gade, Francisco Guerreiro, Anja Hazekamp, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Cláudia Monteiro de Aguiar, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Emma Wiesner, Theodoros Zagorakis
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Benoît Biteau, Gabriel Mato, Annalisa Tardino

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

17	+
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Cláudia Monteiro de Aguiar, Theodoros Zagorakis
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Giuseppe Ferrandino, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro

4	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
PPE	Annie Schreijer-Pierik
The Left	Anja Hazekamp

7	0
ID	Rosanna Conte, Annalisa Tardino
The Left	João Ferreira
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Grace O'Sullivan

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding